

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 4C/30/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617206288
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., LL.M. Zuzana Bajlová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5617206288.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Zuzanou Bajlovou v právnej veci žalobcu: Obec Svätý Kríž, Svätý Kríž 152, IČO: 00 315 508, zastúpený JUDr. Romanom Škerlíkom, advokátom so sídlom Letná 61, Spišská Nová Ves, IČO: 42 109 264 proti žalovanému: I. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. U. XX, zastúpený JANČI & Partners s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Belopotockého 720/2, Liptovský Mikuláš, IČO: 47 258 748 v spore o zaplatenie peňažnej pohľadávky vo výške 84.699,89 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,75 % zo sumy 84.699,89 eur od 23. 03. 2013 do zaplatenia.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalobcovi s a p r i z n á v a náhrada trov konania v rozsahu 58,28 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na súd prvej inštancie dňa 04. 09. 2017 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 84.699,89 eur spolu s 9,50 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 84.699,89 eur od 11. 10. 2011 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/10/2016 zo dňa 27. 06. 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/117/2016 zo dňa 01. 06. 2017 bol žalovaný uznaný za vinného, že v rozpore so znením § 13a ods. 1 písm. h) Zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov v spojení s čl. 2 ods. 1 písm. o), čl. 4 a čl. 5 ods. 2 Zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcie verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov, v každom funkčnom období starostu Obce Svätý Kríž, IČO: 00 315 508, Svätý Kríž 152, okres Liptovský Mikuláš, prinajmenšom od roku 2006 do 10. 10. 2011, kedy obce písomne oznámil, že sa vzdáva mandátu starostu obce bez zákonného zmocnenia, pretože po uplynutí 30 dní mu mandát starostu obce zo zákona, ako konateľovi spoločnosti MKM REMONT, s.r.o., IČO: 31 633 099, okres Liptovský Mikuláš zanikol, tento vykonával, teda najmä zvolával a viedol zasadnutie obecného zastupiteľstva, podpísal uznesenia prijaté týmto kolektívnym orgánom jednotky územnej samosprávy a v tejto súvislosti si nechal vyplácať plat starostu obce, čím obci Svätý Kríž spôsobil škodu najmenej 84.699,89 eur, teda uvedeným konaním žalovaný na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že využil niečí omyl a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu, čím spáchal pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Trestného zákona, inému spôsobil vážnu ujmu na právach tým, že využil niečí omyl a čím závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas) a tak, že sa vydával za verejného činiteľa, čím spáchal pokračovací prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. b), ods. 2, písm. a), c) Trestného zákona v spojení so znením § 138 písm. b) Trestného zákona. V prípade, ak by súd nárok žalobcu považoval nie za nárok na náhradu škody, ale za nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobca z dôvodu právnej istoty uvádza, že v takom prípade si uplatňuje svoj titul z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Trestné právo pod pojem „škoda“ subsumuje aj tie prípady, ktoré z hľadiska civilného práva možno považovať

za bezdôvodné obohatenie. Žalovaný v postavení obžalovaného na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku uvedených v obžalobe. Keďže suma 84.699,89 eur tvorí súčasť popisu skutku vedenom v bode 1. obžaloby, vzťahuje sa takéto uznanie žalovaného ako na základ nároku tak na jeho výšku.

2. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 4C/30/2017-231 zo dňa 11. 01. 2018 zviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 84.699,79 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 84.699,89 eur od 11. 10. 2011 do zaplatenia a žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 11Co/168/2018-309 zo dňa 31. 07. 2018 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 84.699,89 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku potvrdil; vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 84.699,89 eur od 11. 10. 2011 do zaplatenia, ako aj výroku o trovách konania rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keď odvolací súd považoval odvolacie námietky žalovaného v nepreskúmateľnosti rozhodnutia v časti čo do priznaného úroku z omeškania a náhrady trov konania za opodstatnené. V súvislosti s ďalším rozhodnutím odvolací súd dal súdu prvej inštancie do pozornosti Zbierku stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2002.

4. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní trval na podanej žalobe v časti čo sa týka počiatku platenia úrokov z omeškania. Uviedol, že majú za to, že žalovaný sa dopustil pokračovacieho zločinu podvodu, ktorý bol dokonaný ku dňu 10. 10. 2011, ktorým dňom akoby ukončil spôsobovanie škody, teda odo dňa nasledujúceho sa dostal do omeškania. Ak by bol súd toho názoru, že tu vyžaduje nejaký úkon, žalobca si riadne uplatnil náhradu škody v trestnom konaní dňa 22. 03. 2013. Subjektívna vedomosť žalovaného vznikla najneskôr vtedy, keď sa oboznámil s výsledkami vyšetrovania v trestnom konaní, resp. keď sa v trestnom konaní dozvedel o uplatňovanom nároku na náhradu škody.

5. Právny zástupca žalovaného uviedol, že žalovaný sa najskôr mohol dostať do omeškania s úhradou peňažnej pohľadávky dňom nasledujúcim po doručení žaloby na súd. Žalobca doposiaľ nepreukázal, že by vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy.

6. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise a s obsahom trestného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/10/2016.

7. Zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti, zhodnotiac všetko, čo v konaní vyšlo najavo súd zistil tento skutkový stav:

8. Z obsahu pripojeného vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ Liptovský Mikuláš, odbor kriminálnej polície ČVS: ORP346-OEK LM 2012 mal súd preukázané, že splnomocnená zástupkyňa žalobcu ako poškodeného v trestnom konaní na základe písomne udelenej plnej moci zo dňa 19. 03. 2013 (č.l. 105 pripojeného vyšetrovacieho spisu) I. Y. dňa 22. 03. 2013 v zmysle § 46 ods. 3 Trestného poriadku si uplatnila škodu v trestnom konaní (č.l. 96 spisu) vo výške ako je uvedená v uznesení o vznesení obvinenia (č.l. 100 pripojeného vyšetrovacieho spisu). Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/10/2016-1284 zo dňa 27. 06. 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/117-2016-1322 zo dňa 01. 06. 2017, v ktorej časti čo do uznania viny nadobudol právoplatnosť 27. 06. 2016 bol žalovaný uznaný vinným so spáchania skutku uvedeného v bode 1. trestného rozsudku, t. j. že v rozpore so znením § 13a ods. 1 písm. h) Zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v spojení so znením čl. 2 ods. 1 písm. o), čl. 4 a čl. 5 ods. 2 Zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcie verejných funkcionárov v každom funkčnom období starostu obce Svätý Kríž, IČO: 00 315 508, Svätý Kríž 152, okres Liptovský Mikuláš prinajmenšom od roku 2006 do 10. 10.2011, kedy obci písomne oznámil, že sa vzdáva mandátu starostu obce, bez zákonného zmocnenia, pretože po uplynutí desiatich dní mu mandát starostu obce zo zákona ako konateľovi spoločnosti MKM REMONT, s.r.o., IČO: 31 633 099, Svätý Kríž 43, okres Liptovský Mikuláš zanikol, tento vykonával, teda najmä zvolával a viedol zasadnutia obecného zastupiteľstva, podpisoval uznesenia prijaté týmto kolektívnym orgánom jednotky územnej samosprávy a v tejto súvislosti si nechal vyplácať plat starostu obce, čím obci Svätý Kríž spôsobil škodu najmenej vo výške 84.699,89 eur, teda na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že využil niečí omyl a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu a spáchal pokračovací zločin

podvodu podľa § 221 ods. 1 a 3 písm. a) Trestného zákona. Žalobca bol so svojim nárokom odkázaný na občianske súdne konanie.

9. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.

10. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

11. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba T. W.Á. Y. 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

12. Podanou žalobou sa žalobca domáhal náhrady škody vo výške 84.699,89 eur, ktorý mu žalovaný spôsobil tým, že neoprávnene poberal plat starostu obce, za čo bol právoplatne uznaný vinným z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1 a 3 písm. a) Trestného zákona. Nárok uplatnený žalobou súd posúdil ako nárok na náhradu škody. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie R 1/79, v zmysle ktorého nárok na vydanie neoprávneného majetkového prospechu možno uplatniť len v tom prípade, ak nie sú podmienky pre dosiahnutie rovnakého uspokojenia z titulu nároku na náhradu škody. V konaní ostala spornou otázka, kedy sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou peňažnej pohľadávky.

13. Judikatúra NS SR rieši otázku úroku z omeškania napr. v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR v zošite 5/2002, č. 4 tak, že pri nároku na náhradu škody, ak čas plnenia nie určený dohodou ani právnym predpisom, jeho splatnosť preto treba posudzovať podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka (rovnako rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27. septembra 2012, sp. zn. 7 M Cdo 15/2011). Pretože strany sporu neuzavreli dohodu o splatnosti záväzku a v nadväznosti na to bol dlžník (žalovaný) povinný plniť prvý deň po tom, čo ho o plnení veriteľ (žalobca) požiadala. Ako vyplýva z rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/117/2016 zo dňa 01. 06. 2017 poškodený (žalobca) si v uvedenom trestnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody, a to pri výsluchu poškodeného zo dňa 22. 03. 2013. Pri výsluchu poškodeného bol zároveň prítomný aj právny zástupca obvineného (aktuálne v prejednávanej veci žalovaného). Žalovaný sa o uplatnení nároku na náhradu škody nepochybne dozvedel od svojho obhajcu, ktorý bol prítomný pri výsluchu poškodeného v predmetný deň. Súd preto dospel k záveru, že žalobcovi prináležia úroky z omeškania zo žalovanej istiny od 23. 03. 2013. Pokiaľ sa podanou žalobou, teda žalobca domáha skoršieho počiatku platenia úrokov z omeškania (od 11. 10. 2011) v zostávajúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Výška úroku z omeškania ku dňu 23. 03. 2013 predstavuje 5,75 %.

14. O trovách konania žalobcu rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že priznal žalobcovi, ktorý mal prevažný úspech vo veci (podanou žalobou si žalobca uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 84.699,89 eur a úroku z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 84.699,89 eur od 11. 10. 2011 ku dňu vyhlásenia rozsudku, t. j. k 06. 11. 2018 v prepočte 56.964,73 eur a žalobcovi bola priznaná suma 84.699,89 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % od 23. 03. 2013 ku dňu vyhlásenia rozsudku v prepočte 27.420,13, t. j. 79,14 %, úspech žalovaného predstavuje 20,86 %. Rozdiel predstavuje 58,28 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.